

fonden. Det er muligt, det ikke bliver saa stort, som det tidligere har været tænkt — jeg haaber det ikke —, men det kan dog formentlig altid andrage en Del Millioner. Men dernæst er der det Tab, som Danmark vil lide ved Tilbagesendelsen fra Sverige af danske Sølvmonter, og i den Retning er jeg bange for, at man ikke kan nøjes med at skrive dette Tab med encifrede Tal, selv om der er Tale om Millioner. Ogsaa dette Tab maa den danske Befolkning være klar over, at den skal bære gennem Skatter, hvis man ikke faar Nationalbanken til at bære det gennem sit Overskud. Dette, at Regeringen har faaet Nationalbanken til at paatage sig denne Forpligtelse, anser jeg for at være af stor Betydning for Statens hele økonomiske Situation. Og naar man taler om, hvad Nationalbanken her tilbyder at overtage, maa man ikke glemme, at det er ikke alene for den nuværende Regering, Nationalbanken overtager dette økonomiske Ansvar, nej, det er for de danske Skatteborgere, den overtager det. Spørgsmaalet er nemlig, om Beløbet skal udredes af Nationalbanken, eller om det skal tilvejebringes ved Skatter paa en eller anden Maade. Derfor anser jeg disse Tilbud, som Nationalbanken har fremsat, for at være virkelige Tilbud, som indeholder Realiteter, og Tilbud; som der aldrig har været Tilløb til tidligere, da den foregaaende Regering forhandlede med Nationalbanken.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om den Valutaydelse, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Denne Valutaydelse hviler jo paa Indkomst- og Formueskatten. Man kunde sige, at det var maaske bedst helt at undgaa nogen Valutaydelse, men det forekommer mig, at det er sagt tidt nok fra alle Sider, at en Valutaordning faar vi ikke gratis, den vil paa et eller andet Punkt eller paa flere Punkter komme til at virke ubehageligt, og jeg har selv været tilbøjelig til at sige, at Striden staar i Virkeligheden kun om, hvem der skal bære Ubahaget ved Valutaspørgsmaalets Løsning. Altsaa, uden nogen Byrde af nogen Art for den danske Befolkning lader Valutasagen sig ikke løse, og det, der her er Forslag om, er, at den danske Befolkning skal give sit Bidrag til denne Sags Løsning efter samme Maalestok, som den bidrager til Staten gennem Indkomst- og Formueskatten.

De Penge, der kommer ind ved Valutaydelsen, skal anvendes til Tilbagebetaling af de 40 Mill. Kr., som den forrige Regering laante i Nationalbanken til at købe Præferenceaktier for i Landmandsbanken. Nationalbanken har selv lagt stærk Vægt paa

at faa disse Penge tilbagebetalt, og den nuværende Regering er enig med Nationalbanken i, at det vilde være en stor Fordel baade i Henseende til Valutasituationen og i Henseende til Statens Økonomi, om dette Laan kunde blive bragt ud af Verden. Jeg ved ikke, hvor stærkt den tidligere Finansminister er blevet presset for Tilbagebetaling af dette Laan; maaske har man ikke fundet det rigtig passende at komme til den samme Mand, som havde optaget Laanet, og forlange Tilbagebetaling, saaledes at det ærede Medlem er sluppet lettere over det end jeg, men jeg ved, at Nationalbanken nu sætter overordentlig meget ind paa at faa tilbagebetalt disse 40 Mill. Kr., og jeg forstaar ogsaa, at dette vil have Betydning for Nationalbanken, naar den skal kunne reducere sin Seddelmængde, og der stilles jo nu fra mange Sider berettigede Krav til Nationalbanken om, at den bør reducere sin Seddelmængde.

Vort Forslag om en Valutaydelse siger da tre Ting. For det første, at vi er villige til at yde Nationalbanken den Hjælp, som ligger i at begrænse Seddelmængden gennem Tilbagebetaling af disse 40 Mill. Kr. Vort Forslag siger endvidere, at vi vil lade den Byrde, som denne Tilbagebetaling medfører, hvile paa hele den skatteyndende Del af Befolkningen. Vi gør dette, fordi vi mener, at det ogsaa moralsk har sin Betydning, at man i et saadant Spørgsmaal kan sige: Hele Befolkningen er med i det. Vi mener, at det vil virke til hele Ordningens sunde Gennemførelse, at enhver Skatteborger kan sige: Jeg bidrog med min Afgift til at gennemføre denne Valutaordning. Vi faar, kan jeg sige, hele den danske Befolkning inddraget som Led i Valutaordningen. Vi har ikke gjort noget Forsøg paa at undtage bestemte Grupper af Befolkningen, om end der kunde være god Grund til at sige, at der er Dele af Befolkningen, som burde være fri, fordi deres Ydeevne er saa overordentlig ringe. Vi har ikke søgt at unddrage nogen Del af Befolkningen for Medvirkning, netop fordi vi har det Indtryk, at det bør være en Folkeopgave at tilbagebetale disse Penge til Gavn for vor Valuta.

Men vort Forslag viser endelig for det tredje, at det ikke er vor Mening at lade den fattige Del af Befolkningen fortrinsvis betale denne Valutaydelse, men det er vor Mening, at Byrden skal fordeles paa samme Maade, som vi ellers plejer at fordele Statens Byrder paa Befolkningen. Og det er jo dette sidste, der vækker en saadan Modstand saavel fra Venstre som det konservative Folkeparti: at denne Byrde ikke skal